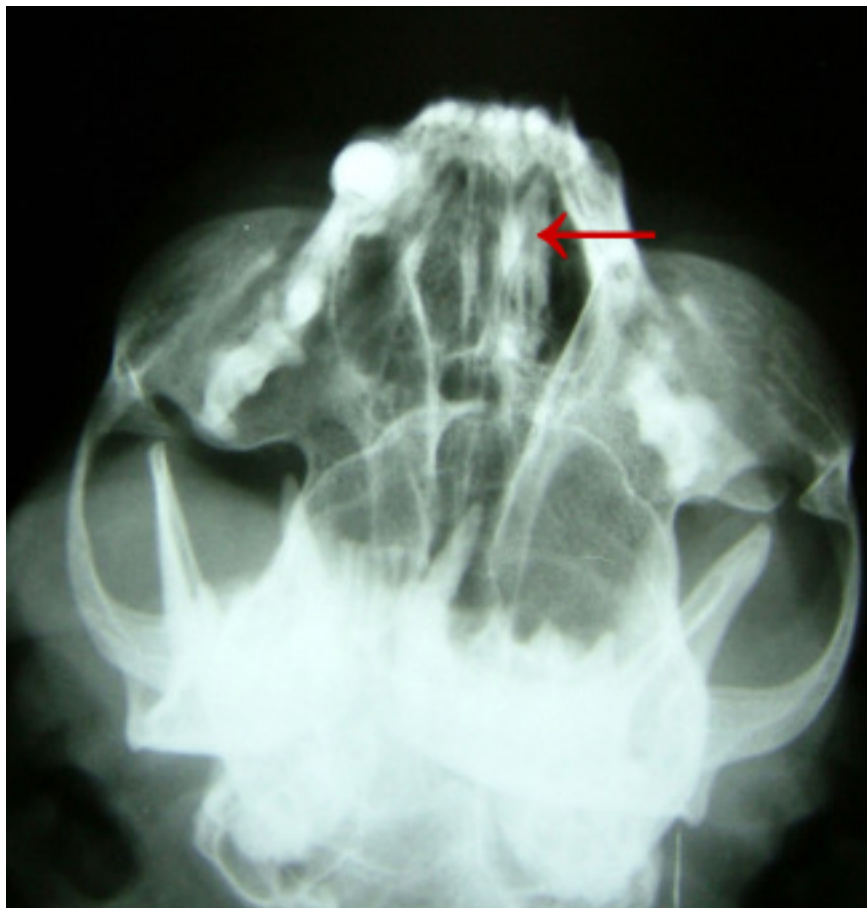

Una dent clavada a la cavitat nasal d'un gat produïa rinitis crònica

04/2010 - Ciència Animal.

És comú que els gats desenvolupin patologies nasals, però la rinitis crònica diagnosticada en aquest pacient felí és un cas atípic. La gata presentava signes crònics nasals amb esternuts i secrecions nasals mucopurulentes. El tractament amb antibiòtics i antifúngics no va tenir un èxit complet. En realitzar-li radiografies i un TAC nasal, es va observar una estructura òssia dins de la cavitat nasal esquerra, que podria relacionar-se amb una peça dental, doncs a la pacient li mancava el caní superior esquerra. Segurament, la dent va impactar allà degut a una traumatisme anterior a la seva adopció. Es va extreure la peça mitjançant una rinotomia ventral i se li van administrar diversos antibiòtics i va tenir una evolució favorable. Segurament, es tracta de la primera descripció de rinitis crònica en un gat, causada per la impactació d'una dent a la cavitat nasal.

Radiografia on s'aprecia el caní superior (fletxa vermella) incrustat a la cavitat nasal esquerra de la gata amb rinitis crònica.

Les patologies nasals són freqüents a la medicina felina. Vàries etiologies poden provocar signes nasals crònics (secreció nasal i esternuts) i l'obtenció d'un diagnòstic definitiu és bàsic per realitzar un tractament adequat. Aquest article mostra un cas atípic de rinitis crònica secundària a la presència d'una peça dental dins la cavitat nasal en un gat.

Una gata de dos anys, adoptada a l'edat de 1.5 anys aproximadament, es presenta amb signes crònics nasals amb esternuts i secreció nasal unilateral mucopurulenta. La gata es va tractar amb antibiòtics i antifúngics obtenint respostes parcials. Aquest pacient va ser remès al nostre centre per continuar el protocol diagnòstic. A l'examen físic s'observa secreció mucopurulenta unilateral (costat esquerra) sense cap deformitat nasal. El pas de l'aire per la narina esquerra estava obstruït. La resta del examen físic és normal amb l'excepció que a la pacient li mancava el caní superior esquerre. Els resultats de l'anàlisi general no van mostrar cap alteració important y la prova de leucèmia felina i immunodeficiència va ser negativa.

En el següent pas diagnòstic es van realitzar radiografies i TAC de la cavitat nasal de la pacient. A les radiografies i el TAC nasal es va poder observar una estructura longitudinal de densitat d'os dins de la cavitat nasal esquerra. Aquesta imatge ens va fer sospitar d'una possible impactació dental a la cavitat nasal, probablement degut a un traumatisme anterior a la seva adopció. Mitjançant una rinotomia ventral es va extreure la dent confirmant el diagnòstic. Posteriorment, es va instaurar un tractament amb antibiòtics d'ampli espectre per tractar infeccions bacterianes secundàries. Pocs dies més tard, el pacient seguia amb una evolució favorable i amb una disminució marcada dels signes respiratoris de vies altes.

Les causes més comunes de malalties nasals en gat son les infeccioses (principalment víriques), tumors, traumatismes, defectes anatòmics, estenosis nasofaríngees, pòlips y malalties dentals. Tot i que els cossos estranys a la cavitat nasal no són una causa freqüent de rinitis en gats, s'ha d'incloure en el diagnòstic diferencial d'aquest problema. Aquest es un cas atípic que ens mostra la importància del diagnòstic per imatge en les patologies nasal en gats. Segons el coneixement de l'autor, aquesta és la primera descripció d'una rinitis crònica en un gat secundària a la impactació d'una dent a la cavitat nasal.

Marta Planellas

Departament de Medicina i Cirurgia Animals

"Chronic rhinitis secondary to the intrusion of a tooth into the nasal cavity of a cat". Planellas, M; Roura, X; Garcia, F; Pastor, J. VETERINARY RECORD, 165 (11): 325-326 SEP 12 2009.